

482.

Z Líšně.

Po - ví - da - jó li - di, že mě mi - lé ši - dí, a von mě ne-
ši - dí, ši - di - jó mě ji - ní.

Povídají lidi,
že mě milé šidí
a von mě nešidí,
šidí mě jiní.

Povídají lidi,
že sem čarovala,
já jsem ti, Honzíčko,
jak živa neznala.

883. a)

Z Tikovic.

Suš 548, Bart.. II 177.

Stavi - jó zední - ci, stavi - jó le - še - ní, taky - li tam bude,
ta - ky - li tam bu - de mo - je po - tě - še - ní.

483. b)

Z Těšínska.

Ej, sta - vě - li te - sa - ři zed - ní - kům le - še - ní po něm
se prochá - zí mo - jo po - tě - še - ní.

Ej, stavěli tesaři
zedníkům lešení,
po něm se prochází
moje potěšení.

Vy moje potěšení,
černé oči máte,
ale se já bojím,
že mne oklamáte.

Neboj se ty děvče,
mého oklamání,
nedal by mi Pán Bůh
s jinší požehnání.

Ach nedal by mi Pán Bůh
ani na statečku,
že jsem tě ošidil,
chudobnou děvče.